

Advies nr 49/2014 van 2 juli 2014

Betreft: advies m.b.t. een voorontwerp van decreet houdende aanpassing van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 aan de Code 2015 (CO-A-2014-044)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer P. MUYTERS, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, ontvangen op 26/05/2014;

Gelet op het verslag van de heer Frank DE SMET;

Brengt op 2 juli 2014 het volgend advies uit:

I. CONTEXT EN VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De Vlaamse Gemeenschap beschikt reeds sinds 27 maart 1991 over een decreet¹ waarin regels zijn vastgelegd die moeten garanderen dat sportbeoefening op een medisch verantwoorde wijze gebeurt. Dit decreet werd aangepast in 2004², onder andere als gevolg van nieuwe ontwikkelingen inzake dopingbestrijding. In 2007 werd het vervangen door een geheel nieuw decreet³ waarin de Internationale Conventie tegen Dopinggebruik in de Sport van de UNESCO van 2005 werd geïmplementeerd. Een jaar later werd de tekst opnieuw gewijzigd en dit om de dimensie "ethisch verantwoord sporten" toe te voegen, alsmede om de rol van de 'entourage' van sporters bij dopingpraktijken aan te pakken. Deze regeling werd in 2012 grondig hervormd door het decreet van 25 mei 2012 *betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport*⁴ (hierna Antidopingdecreet) en door het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 *houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport* (hierna "het Uitvoeringsbesluit")

2. Sedert de uitvaardiging van dit decreet werd werk gemaakt van de herziening van de Wereldantidopingcode, hierna de Code. Dit proces werd op 15 november 2013 afgerond. De herwerkte Code treedt op 1 januari 2015 in werking. Het voorliggend voorontwerp strekt er toe het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 aan te passen aan deze nieuwe Code.

3. In de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp⁵, hierna "de memorie", worden de belangrijkste wijzigingen van de Code die in het Antidopingdecreet moeten worden geïntegreerd als volgt samengevat:

- langere straffen voor bewuste dopinggebruikers, mildere straffen voor anderen;
- toenemend belang van doelgerichte testen, onderzoek en kennisgeving bij dopingbestrijding;
- toenemende aandacht voor de rol van begeleiders;
- duidelijker taakverdeling tussen de Internationale Federaties en de Nationale Antidopingorganisaties.

¹ Decreet van 27 maart 1991 *inzake medisch verantwoorde sportbeoefening*.

² Decreet van 19 maart 2004 *tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991*.

³ Decreet van 13 juli 2007 *inzake medisch verantwoorde sportbeoefening*.

⁴ De Commissie bracht m.b.t. het voorontwerp van decreet *betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport*, het advies nr. 21/2011 van 28 september 2011 uit.

⁵ Blz. 4 tot en met 8.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. ALGEMENE OPMERKINGEN

1.1. Impact van WADA en haar Code

4. In haar advies 21/2011 vestigde de Commissie de aandacht op de grote invloed van de WADA-regels (zoals bv. de antidopingcode) op het antidoping-gebeuren en het daaraan verbonden risico dat deze regels dermate strikt worden geïmplementeerd en opgevolgd dat andere grondrechten – zoals de bescherming van de persoonlijke levenssfeer – op de achtergrond dreigen te verdwijnen, terwijl deze grondrechten eigenlijk zouden moeten prevaleren op de regels van het WADA.

5. De Commissie kan niet anders dan vaststellen dat de invloed van WADA nu verder toeneemt. Dit wordt ten overvloede geïllustreerd door het feit dat op bladzijde 9 van de memorie wordt aangegeven dat bepaalde artikelen uit de Code letterlijk moeten worden overgenomen in het voorontwerp.

6. Dit wordt nog eens extra in de verf gezet door een toevoeging aan artikel 7 door dit voorontwerp. Het actuele artikel bepaalt dat de bepalingen van het decreet zijn opgesteld in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden en ook dienovereenkomstig moeten worden geïnterpreteerd. Ingevolge de voorgenomen toevoeging (artikel 7 voorontwerp – vloeit voort uit artikel 24 van de Code) zal dit voortaan ook moeten gebeuren overeenkomstig de commentaren bij de artikelen. De beweegruiimte van de Vlaamse decreetgever wordt door WADA tot het absolute minimum herleid.

7. **De Commissie onderlijnt nogmaals dat door de implementatie van deze Code geen afbreuk mag worden gedaan aan de WVP, die verankerd is in artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens.** De waarborgen die de WVP voorziet moeten steeds gegarandeerd worden, ongeacht wat de Code en de Standaarden ter zake voorschrijven⁶. **Net zoals in haar advies nr. 21/2011 adviseert zij om dit principe in een algemene bepaling in het decreet op te nemen, zoals dit overigens is gebeurd in het samenwerkingsakkoord⁷.** Momenteel bevat het decreet enkel een verwijzing

⁶ De *Article 29 Data Protection Working Party* uitte in haar advies 4/2009 van 6 april 2009 fundamentele kritiek geuit op de toenmalige Code. De kritiek die toen werd geformuleerd lijkt nog altijd actueel te zijn.

⁷ Zie artikel 3, § 7, van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de dopingpreventie en -bestrijding in de sport.

naar de WVP in de context van de bewaartermijn (artikel 48, § 2) waardoor de indruk wordt gewekt dat alleen in dat geval zal rekening worden gehouden met de WVP.

1.2. Aandacht voor het proportionaliteitsbeginsel

8. Het proportionaliteitsbeginsel vereist dat inzake het recht op privacy wordt afgewogen tegenover o.a. het recht op gezondheid van de sporters. Het gebruik van doping in sommige sporttakken is allesbehalve uitzonderlijk (zelfs soms bij recreatieve sportbeoefening). De sporters worden door hun omgeving soms sterk onder druk gezet en de competitiedrang is zodanig dat ze soms moeilijk kunnen weerstaan aan het gebruik van doping, met alle negatieve consequenties voor hun gezondheid als gevolg. Het gebruik van doping vormt in deze populatie een zware bedreiging voor hun fysiek welzijn. Het is ook een taak van de maatschappij – die verantwoordelijk is voor de volksgezondheid - om de sporters hiertegen te beschermen. De enige manier om een adequate bescherming te garanderen is een strikte controle op het gebruik van doping wat de verwerking van persoonsgegevens, o.a. gegevens betreffende de gezondheid, vereist. Er zal dus moeten gezocht worden naar een evenwicht tussen de voorschriften van de WVP enerzijds en de volksgezondheid anderzijds.

9. In haar advies nr. 21/2011 m.b.t. het actuele decreet noteerde de Commissie dat het leidde tot vermindering van het aantal sporters die aan de strengste regeling inzake whereabouts werd onderworpen, wat als een pluspunt werd bestempeld. Thans wordt echter aan de definitie van elitesporter - de verwijzing naar olympische sporten is weggefallen waardoor ook beoefenaars van niet olympische sporten onder de definitie vallen - gesleuteld waardoor terug meer elitesporters door die term worden geïsoleerd. Vanuit die optiek benadrukt de Commissie des te meer het belang van inachtneming van de hierna volgende opmerkingen.

1.3. Gegevensstromen naar buitenlandse instanties

10. De Commissie stelt vast dat het voorontwerp onder andere impliceert dat er tussen de Nationale Antidopingorganisaties (NADO's) van over de hele wereld, alsook tussen NADO's en andere internationale organisaties (waaronder onder andere het WADA, het Internationaal Olympisch Comité, enz.), uitwisselingen van persoonsgegevens (soms zelfs van medische of gerechtelijke aard) van sporters zullen plaatsvinden (zie bv. de artikelen 32, 33, 34, 43, 47, 49). Onverminderd de eventuele voorafgaande machtigingsplicht (zie punt 12), vestigt de Commissie er de aandacht op dat wanneer een gegevensoverdracht zou plaatsvinden naar organisaties die zich buiten de EU bevinden, de **artikelen 21 en 22 WVP** van toepassing zijn. Artikel 21 stelt dat een gegevensoverdracht in principe enkel mogelijk is naar landen met een adequaat beschermingsniveau. In artikel 22 worden verschillende uitzonderingsgronden opgesomd om de overdracht naar een land met een niet-adequaat beschermingsniveau legitiem te laten plaatsvinden.

De Commissie verzoekt de aanvrager met aandrang om deze principes nauwgezet te respecteren. Zij benadrukt ook dat al deze gegevensuitwisselingen – gelet op artikel 16 WVP⁸ – ook steeds afdoende moeten beveiligd worden.

11. Specifiek voor wat de gegevensstromen naar het WADA betreft, heeft de Commissie in het verleden⁹ overigens reeds de aandacht gevestigd op het probleem van het passend beschermingsniveau in de zin van artikel 25, lid 2, van de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens*

Deze bedenking is nog steeds actueel. Ter aanvulling van wat in 2011 werd opgemerkt vestigt de Commissie er de aandacht op dat de *Article 29 Data Protection Working Party*, waarin alle Europese *Data Protection Authorities* vertegenwoordigd zijn, in haar opinie *7/2014 on the protection of personal data in Quebec* van 4 juni 2014 een aantal voorbehouden formuleerde met betrekking tot het beschermingsniveau¹⁰.

1.4. Gegevensuitwisselingen die aan een machtiging zijn onderworpen

12. Voor wat deze problematiek betreft verwijst de Commissie naar de punten 16 en 17 van het advies 21/2011.

"16. Uit het voorontwerp blijkt dat meerdere (elektronische) mededelingen van persoonsgegevens zullen plaatsvinden. Voor bepaalde mededelingen bestaat er echter een verplichting om een voorafgaande machtiging te bekomen bij de Vlaamse Toezichtcommissie en/of bij een sectoraal comité dat in de schoot van de Commissie is opgericht. De aanvrager lijkt hier niet van op de hoogte te zijn.

*17. De Commissie is van oordeel dat het niet noodzakelijk is om in het voorontwerp of in de memorie te vermelden welke gegevensstromen moeten gemachtigd worden en door welke instelling. **Ze wenst enkel te onderlijnen dat de regels inzake machtigingen hoe dan ook moeten gerespecteerd worden op het ogenblik dat de verschillende stromen geoperationaliseerd zullen worden**".*

⁸ Artikel 16 WVP, § 4, verplicht de verantwoordelijke voor de verwerking de gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens tegen toevallige of ongeoorloofde vernietiging, tegen toevallig verlies, evenals tegen de wijziging van of de toegang tot, en iedere andere niet toegelaten verwerking van persoonsgegevens.

⁹ Zie o.a. advies nr. 21/2011 (randnummers 18 en 19).

¹⁰ Voor alle duidelijkheid: dit is louter een advies. De definitieve beslissing moet nog genomen worden.

1.5. Aangifte van gegevensverwerking

13. Artikel 17 WVP verplicht iedere verantwoordelijke voor de verwerking die volledig of gedeeltelijk geautomatiseerd persoonsgegevens verwerkt om voor de start van die verwerking daarvan aangifte te doen bij de Commissie.

14. Bij de Commissie werden 4 aangiftes¹¹ geregistreerd van gegevensverwerking die nog teruggaan op het decreet van 13 juli 2007 *inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening*.

N.a.v. het Antidopingdecreet werden deze aangiftes niet aangepast en werden er ook geen nieuwe aangiftes ingediend.

15. Als gevolg van de voorgenomen aanpassing van het decreet zullen nu bijvoorbeeld ook gerechtelijke gegevens worden verwerkt en zullen ook gegevens m.b.t. een nieuwe doelgroep worden verwerkt, namelijk begeleiders. Dit vereist dus op zijn minst dat de verrichte aangiftes op hun relevantie moeten worden gecontroleerd en desgevallend worden aangepast.

16. Gelet op het feit dat artikel 39, 7° en 8°, WVP de miskening van artikel 17 WVP strafbaar stellen, is het aangewezen dat de Vlaamse Gemeenschap al haar partners die in de strijd tegen doping in Vlaanderen gegevens verwerken, attent maakt op deze verplichting.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 2 voorontwerp (vervangt artikel 2 van het decreet)

17. Dit artikel – dat de definities bevat – is op een aantal punten bijgestuurd. In punt 38° wordt er – wanneer het over verblijfsgegevens gaat – bijvoorbeeld verwezen naar art. 5.6 van de nieuwe Code. De Commissie stelt vast dat dit artikel van de Code echter niet preciseert wat die verblijfsgegevens juist inhouden¹². Bovendien stelt zij zich de vraag hoe de omschrijving van artikel 5.6. van de nieuwe Code zich verhoudt tot artikel 2, punt 57°, van het ontwerpdecreet, dat in een andere definitie van “verblijfsgegevens” lijkt te voorzien.

18. Voor de impact van de aanpassing van de definitie elitesporter, zie punt 9.

¹¹ Vlaamse Gemeenschap - Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

¹² Ze worden nader gepreciseerd in Bijlage I van de Internationale Standaard voor dopingtest en onderzoeken.

Artikel 5 voorontwerp (past artikel 5 van het decreet aan)

19. Op basis van deze bepaling zullen sporters geïnformeerd worden over hun verplichtingen op het vlak van verblijfsgegevens. De Commissie staat hier evident positief tegenover. Tegelijk merkt ze op dat in het bestaande artikel 2, 2° van het uitvoeringsbesluit nu reeds meer in het algemeen wordt vermeld dat er informatie –en vormingsactiviteiten moeten georganiseerd worden die gericht zijn op het aanreiken van actuele en accurate informatie over de rechten inzake verwerking en bescherming van persoonsgegevens¹³. De Commissie adviseert om deze ruime bewoordingen van het uitvoeringsbesluit (die niet beperkt blijven tot verblijfsgegevens, maar gericht zijn op alle verwerkingen van persoonsgegevens) ook in het ontwerpdecreet op te nemen. Naast de verwerking van verblijfsgegevens zullen er in de context van de dopingbestrijding immers nog tal van andere verwerkingen van persoonsgegevens plaatsvinden waaromtrent de sporters dienen geïnformeerd te worden.

Artikel 10 voorontwerp (vervangt artikel 10 van het decreet)

20. Dit artikel actualiseert de regels rond “Toestemmingen wegens Therapeutische Noodzaak” (TTN). De regels om een TTN te bekomen verschillen naargelang het gaat om een elitesporter of breedtesporter en, in het eerste geval, naargelang het gaat om een elitesporter van nationaal of internationaal niveau. Zo moet een elitesporter van nationaal niveau zijn aanvraag indienen bij de NADO, terwijl een elitesporter van internationaal niveau deze moeten indienen bij zijn internationale federatie of bij de organisator van een groot evenement. TTN’s die reeds door een NADO werden toegekend, kunnen onder bepaalde voorwaarden worden erkend door de internationale federaties. De Commissie merkt op dat een dergelijke erkenningsprocedure noodzakelijkerwijze impliceert dat er ook gezondheidsgegevens over de sporter zullen uitgewisseld worden en zij wijst er op dat hiertoe in principe een machtiging van de afdeling gezondheid van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid en de Gezondheid vereist is.

21. Indien er vanuit de NADO ook een gegevensoverdracht zou plaatsvinden naar een andere NADO die zich buiten de EU bevindt, dan zijn ook de artikelen 21 en 22 WVP van toepassing (cf. zie punten 10 – 11).

22. Hoewel de Commissie zich er van bewust is dat dit enigszins buiten het toepassingsgebied van het voorontwerp valt, stelt zij zich verder de vraag in hoeverre er op het niveau van die internationale federaties voldoende garanties zijn ingebouwd voor de verwerking van gezondheidsgegevens. Dezelfde opmerking kan gemaakt worden ten aanzien van de organisatoren

¹³ Zie ook randnummer 8 van advies nr. 25/2014 van 2 april 2014

van grote evenementen die een door hen uitgereikte TTN vereisen. Voldoen zij bijvoorbeeld aan de regel dat de verwerking van persoonsgegevens betreffende de gezondheid steeds dienen plaats te vinden onder het toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg?

Artikel 20 voorontwerp (vervangt artikel 15 van het decreet)

23. Artikel 15, § 1, eerste en tweede lid, omschrijven het doeleinde van de dopingtests en onderzoeken naar dopingpraktijken. Voor dopingtests wordt gespecificeerd dat ze ondernomen worden om analytisch bewijs te verzamelen over de naleving van het verbod op de aanwezigheid en het gebruik van verboden stoffen en methoden.

24. Het opgegeven doeleinde is welbepaald en uitdrukkelijk omschreven in de zin van artikel 4 § 1, 2°, WVP. Het is tevens een gerechtvaardigd doeleinde vermits de verwerkingen die eruit voortvloeien gesteund zijn op artikel 7, § 2, e), WVP.

25. Artikel 15, § 1, derde lid, omschrijft waarvoor de genomen monsters worden geanalyseerd. Daaruit blijkt dat die analyses niet alleen gericht zijn op het opsporen van verboden producten maar tevens kunnen gebruikt worden voor DNA- of genetische profilering. Volgens de mondelinge uitleg verstrekt door de aanvrager zou echter slechts uitzonderlijk tot dergelijke profilering worden overgegaan. Het zou dus niet de bedoeling zijn om van alle atleten een DNA- of genetisch profiel te gaan verzamelen. Men illustreerde dit met volgende voorbeelden:

- er bestaan ernstige vermoedens dat er met een monster werd gesjoemeld, dan is die profilering nodig om te kunnen vaststellen of het monster wel afkomstig is van de atleet aan wie het wordt toegeschreven;
- wanneer er zakken met bloed worden gevonden kan door DNA- of genetische profilering worden vastgesteld of ze het bloed van de atleet bevatten.

In de context van de aangehaalde voorbeelden kan de DNA- of genetische profilering als pertinent en bijgevolg als niet overmatig worden beschouwd. Zoals de tekst echter thans geformuleerd is, is dergelijke profilering in het kader van een onderzoek naar dopingpraktijken mogelijk zonder dat dit een meerwaarde heeft voor dit onderzoek waardoor die profilering in het licht van artikel 4, § 1, 3°, WVP als disproportioneel moet worden bestempeld.

26. De tekst moet dus meer expliciet omschrijven/afbakenen wanneer van deze zeer intrusieve maatregel gebruik mag worden gemaakt, bv. om de leverancier van een staal of product ondubbelzinnig te identificeren of uit te sluiten. Dit laat toe de proportionaliteit van het gebruik

ervan te toetsen. Het draagt tevens bij tot transparantie naar de atleten toe. Ook moet de tekst voor het gespecificeerde doeleinde een adequate bewaartermijn bepalen.

27. Artikel 15, § 1, zesde lid, strekt er onder meer toe om een wettelijke basis te verschaffen voor de verwerking en uitwisseling van gerechtelijke gegevens: "(...) *verwerving van informatie en de medewerking van politie en justitie*¹⁴ (...)". Het is de Commissie vooreerst niet duidelijk welke instanties er met de term "justitie" wordt geïmpliceerd en zij verzoekt de aanvrager om deze instellingen expliciet in het voorontwerp te vermelden..

Verder merkt zij op dat er geen randvoorwaarden voor de verwerking en uitwisseling van gerechtelijke gegevens worden vastgelegd, waardoor de indruk wordt gewekt dat ADO's deze op om het even welk moment voor om het even welke reden kunnen raadplegen. De Commissie is – uit proportionaliteits- en transparantieoverwegingen – van oordeel dat duidelijk moet worden aangegeven in welke gevallen een ADO de politie of "justitie" om informatie kan verzoeken.

28. Artikel 15, § 3 is een overname van artikel 5.8 van de Code. Het 1° van dit artikel bepaalt dat ADO's bevoegd zijn voor "*het verzamelen, beoordelen en verwerken van antidopinginformatie uit alle beschikbare bronnen, ter stoffering van de ontwikkeling van een effectief, intelligent en proportioneel testdistributieplan, het plannen van gerichte dopingtests, en voor het vormen van de basis van een onderzoek naar mogelijke dopingpraktijken*".

29. Het betreft hier verdere verwerkingen van gegevens voor verenigbare doeleinden (artikel 4, § 1, 2°, WVP). Het is de Commissie niet duidelijk welk type van gegevens ADO's in het kader van dit artikel zullen registreren. Zal het om anonieme, gecodeerde of niet-gecodeerde gegevens gaan? Het voorontwerp zou hieromtrent uitsluitend moeten bieden. De Commissie vestigt er in dit kader de aandacht op dat de graad van identificatie in elk geval in verhouding moet staan tot de nagestreefde doeleinden.

Artikel 25 voorontwerp (vervangt artikel 20 van het decreet)

30. Artikel 20, § 2, in fine, en § 3, eerste lid strekken ertoe om het administratief werk te verminderen en de registratie van gegevens op meerdere plaatsen te vermijden. Een sporter zal niet meer verplicht zijn om twee keer dezelfde verblijfsgegevens te verstrekken aan verschillende organisaties. Wanneer hij die gegevens aan meer dan één organisatie moet verstrekken, zal volgens de mondelinge toelichting van de aanvrager, één van die organisaties zorgen voor het beheer van deze gegevens (efficiënt, geen dubbele opslag). Het vereist wel dat de organisatie die instaat voor

¹⁴ Justitie is een generieke term die niets zegt over welke instantie juist geïmpliceerd wordt.

het beheer van verblijfsgegevens, aan een andere organisatie toegang moet kunnen verlenen tot deze gegevens.

31. Dat dezelfde gegevens niet op meerdere plaatsen worden beheerd is voor de Commissie een positief punt. Tegelijk vestigt zij er de aandacht op dat het feit dat andere organisaties toegang moeten kunnen hebben tot deze informatie, vereist dat er een adequaat toegangs- en gebruikersbeheer wordt opgezet, zodat alleen bevoegde personen toegang krijgen tot de relevante gegevens van de personen uit de geregistreerde doelgroep.

32. Bij het verlenen van toegang zal ook rekening moeten gehouden worden met de wettelijke of decretale bepalingen die dergelijke toegang afhankelijk stellen van het voorafgaandelijk beschikken over een machtiging van, al naar gelang het geval, het bevoegde Sectorale comité of de Vlaamse Toezichtcommissie, Commissie Wallonië-Brussel voor het toezicht op de gegevensuitwisselingen (cf. supra punt 12).

Artikel 52 (vervangt artikel 43 van het decreet)

33. Dit artikel herhaalt voor een stuk de reeds bestaande bekendmakingsprocedure van disciplinaire beslissingen "via de beveiligde communicatiekanalen van de overheid" ten aanzien van welbepaalde instanties, maar voegt daar ook een belangrijk punt aan toe: disciplinaire beslissingen inzake meerderjarige elitesporters worden nu ook in het algemeen bekend gemaakt op de website van het NADO. De Commissie stelt zich de vraag welke finaliteit de aanvrager met deze publicatie nastreeft. Ze vermoedt dat hiermee een ontradend effect wordt beoogd dan wel dat de publicatie als bijkomende disciplinaire sanctie bedoeld is. De motivatie in de memorie geeft hieromtrent echter geen uitsluitel, aangezien daar enkel wordt gesteld dat disciplinaire procedures tegen deze elitesporters in de praktijk toch nooit geheim blijven.

34. De Commissie verzoekt de aanvrager om minstens in de memorie te motiveren welke de meerwaarde van deze publicatie is. Met andere woorden: in welk opzicht is deze publicatie relevant en noodzakelijk om een – nader te specificeren – doel te bereiken?

OM DEZE REDENEN

de Commissie,

verleent een gunstig advies m.b.t. het voorontwerp van decreet *houdende aanpassing van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 aan de Code 2015*, op voorwaarde dat de volgende opmerkingen in acht worden genomen:

- Expliciete vermelding in het voorontwerp dat de waarborgen die in de WVP zijn vastgelegd, onverlet worden gelaten (cf. punt 7);
- Nauwgezette toepassing in de praktijk van artikel 16 WVP (punten 10 en 31, van de artikelen 21 en 22 WVP (punten 10 en 21), alsook van de regels inzake voorafgaande machtigingen (punten 12, 20 en 32 en aangiftes (punten 13 t.e.m. 16);
- Uitwerking van een duidelijke definitie van verblijfsgegevens in het voorontwerp (punt 17);
- Breder formulering in het voorontwerp van de informatieplicht ten aanzien van sporters (punt 19);
- Vermelding van het type van gegevens dat in het kader van artikel 15, §3, van het voorontwerp zal verwerkt worden (punten 28-29);
- Herwerking van artikel 20 van het voorontwerp, in het bijzonder voor wat betreft het luik inzake "DNA –of genetische profilering" (punten 25 en 26) en het luik inzake politionele en justitiële informatieverwerking (punt 27);
- Uitbouw van een adequaat gebruikers –en toegangsbeheer voor de verwerking van verblijfsgegevens (punt 31);
- Vermelding in (de memorie bij) artikel 52 van het voorontwerp van de finaliteit van de algemene bekendmaking van disciplinaire beslissingen inzake meerderjarige elitesporters (punt 34).

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere